

РЕШЕНИЕ

№ 7906

гр. София, 14.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8851** по описа за **2013** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод касационна жалба с вх. № 23629 от 10.09.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 31608 от 07.08.2013 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) чрез процесуалния ѝ представител Н. Т. срещу решение от 23.07.2013 г. по НАХД № 5451 от 2013 г. по описа на СРС, НК, 5 състав., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 0272/15.08.2012 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 60 000 лева на основание чл. 325, ал.1 вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) за извършено нарушение на чл. 2.7.1 от Разрешение № 01395 от 08.04.2009 г. във връзка с чл. 31, ал.1 от Функционалните спецификации.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от КРС, с която се иска да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови ново, с което се потвърди НП. В хода на касационното производство, касаторът редовно призован не се представлява и не взема становище по същество на спора.

Ответникът – [фирма] редовно призован, не се представлява. От същия е депозиран отговор на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и недоказана, предлага да се остави без уважение.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна: На 15.09.2011г. [фирма] - абонат на мобилен телефонен номер 0885 597771, предоставен му от [фирма], е подало пред [фирма] заявление за пренасяне на този мобилен телефонен номер, като това станало в магазин, находящ се в [населено място], [улица]. На същата дата приемащият доставчик [фирма] изпратил заявлението до даряващият доставчик [фирма], като на този ден то било получено. На 17.09.2011г. [фирма] върнало на [фирма] отговор с код 0008, означаващ „датите не са приети“.

На 20.02.2012г. на касационния ответник е съставен АУАН № С-33, в присъствието на двама свидетели, за това, че дружеството не е осигурило възможност на посоченият му абонат да запази мобилния си номер, с което е нарушило издаденото разрешение, като актът е предявен и връчен на представител на нарушителя. Въз основа на него на 15.08.2012г. е издадено обжалваното наказателно постановление.

[фирма] е подало жалба срещу цитираното НП чрез КРС с вх. № 14-00-3853 от 20.09.2012 г., адресирана до Районен съд – Пазарджик. Настоящият касатор е администрирал депозираната чрез него въззивна жалба и я е препратил ведно с административната преписка към РС – Пазарджик, където е образувано НАХД № 460 по описа за 2013 г. С разпореждане без номер, постановено в закрито съдебно заседание на 13.03.2013 г., съдията докладчик по така образуваното производство, го прекратил и изпратил делото на Софийски районен съд. За да се мотивира, РС – Пазарджик е приел, че деянието е извършено в [населено място], тъй като в НП изрично е посочено „на 15.09.2011 г. в [населено място], [фирма] – абонат на мобилен номер ...“. На базата на така посоченото жалбата е изпратена за разглеждане от СРС. Там е образувано НАХД № 5451 по описа за 2013 г. на НО, 5 – ти състав. Този въззивен състав е приел за разглеждане жалбата и е постановил обжалваното решение.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект..

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, дванадесети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е постановено при съществено нарушаване на процесуалните правила, което е довело до неговата недопустимост.

Съгласно препаращата норма на чл. 84 от ЗАНН в производството пред съда по разглеждане на жалби срещу НП, се прилагат разпоредбите на НПК. В глава четвърта „СЪД“ на НПК е поместен раздел II „Подсъдност“, като в чл. 36 „Подсъдност по местоизвършване на престъплението“, се казва, че делото е подсъдно на съда, в чийто район е извършено престъплението (ал.1), а когато престъплението е започнало в района на един съд, а е продължило в района на друг, делото е подсъдно на съда, в района на който престъплението е довършено (ал.2).

В чл. 42 от същия закон изрично са посочени правилата за определяне на

подсъдността и изпращане наказателното дело на компетентния орган, като преценката се извършва на базата на обстоятелствената част на обвинението.

В настоящия случай, независимо че в АУАН и НП след посочване датата на извършване на административното нарушение изрично е изписано „в [населено място]“, се установява, че [фирма] – абонат на мобилен телефонен номер [ЕГН], предоставен му от [фирма], е подал в магазин на [фирма], находящ се в [населено място], [улица], заявление за пренасяне на мобилен телефонен номер. На 17.09.2011 г. [фирма] е уведомило Б., че отказва преносимост.

Този отказ е станал известен на Б. с получаването на уведомлението на касационния ответник в магазина, където е било депозирано заявлението на [фирма] по силата на т.2.2 „Отговор за пренасяне на номер (N.)“ - (л. 91 от делото на СРС), или казано иначе, когато отговорът се получи при приемащия оператор, а той с оглед фактите по делото е в [населено място].

Предвид горното компетентният районен съд, който е следвало да разгледа подадената от [фирма] жалба срещу НП № 0272 от 15.08.2012 г. на КРС, е Районен съд – Пазарджик, тъй като административното нарушение е довършено на територията на [населено място].

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал.3 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОБЕЗСИЛВА Съдебно решение без номер, постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 5 - ти състав по НАХД № 5451 по описа за 2013 г.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд – Пазарджик за ново разглеждане и постановяване на съдебен акт по същество на спора.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.